

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

розвивати стратегії лікування та вирішувати проблеми. Симуляції дозволяють тренувати реагування на несподівані події та екстрені ситуації, наприклад, такі як кровотечі, серцеві зупинки, що підвищує готовність до майбутньої медичної практики, особливо в умовах ургентної хірургії.

Симуляційне навчання дозволяє ефективно використовувати час та ресурси для тренування без необхідності включення реальних пацієнтів, операційних залів та інших коштовних ресурсів.

Симуляція в медичній освіті є сучасною та перспективною технологією навчання та удосконалення практичних навичок, умінь і знань, що дає можливість максимально реалістично моделювати клінічні ситуації чи відпрацювати хірургічні навички до автоматизму. Тому, сьогодні не викликає сумнівів доцільність упровадження даного методу навчання як обов'язкової складової підготовки лікарів, особливо хірургічного профілю.

Список використаних джерел:

1. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи./ В.М. Запорожан, О.О. Тарабрін Практичний poradnik.- Суми ПФ «Видавництво «Університетська книга», 2018. 240с.
2. Переваги симуляційного навчання у відпрацюванні практичних навичок і маніпуляцій майбутніх лікарів. І.М. Козловська, О.Б. Колотило, Я.В. Кулачек, О.Б. Русак, У.І. Марусик. Буковинський медичний вісник. 2022. Т. 26, № 2(102). С. 81–85.
3. Симуляційні технології в сучасному освітньому процесі підготовки майбутніх лікарів Вісник проблем біології і медицини. Кудря І.П., Кулішов С.К., Третьак Н.Г. 2020. № 2 (156). С. 198-201.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЦИКЛУ ТЕМАТИЧНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ЛІКАРІВ "ПАЛІАТИВНА ДОПОМОГА В ПРАКТИЦІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ"

Каньовська Л.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Сьогодні у багатьох країнах світу та в Україні створення і розвиток доступної, якісної та ефективної системи паліативної та хоспісної допомоги (ПХД) населенню є одним з найбільш пріоритетних медико-соціальних та гуманітарних завдань урядів та суспільства, що зумовлено невпинно зростаючою кількістю паліативних пацієнтів (ПП) – інкурабельних хворих з обмеженим прогнозом тривалості життя. За даними національних та міжнародних експертів, в Україні близько 500 тисяч хворих щороку

потребують паліативної та хоспісної допомоги, зокрема, дорослих і дітей в термінальних стадіях онкологічних і серцево-судинних захворювань, СНІДу і туберкульозу, хворих з важкими травматичними і дегенеративними ураженнями головного і спинного мозку, периферичної нервової системи і опорно-рухового апарату, інвалідів та людей старечого віку, тощо.

Впровадження в Україні ефективної паліативної та хоспісної допомоги вимагає підвищення кваліфікації лікарів, які надають ці послуги. Одним з важливих аспектів проведення курсів тематичного удосконалення лікарів з паліативної та хоспісної допомоги є забезпечення якості навчання. Для цього важливо, щоб викладачі мали відповідну кваліфікацію та досвід роботи в галузі паліативної та хоспісної допомоги. Також необхідно використовувати сучасні навчальні технології, які допоможуть лікарям опанувати необхідні знання та навички. Під час навчання необхідно звернути увагу на реалізацію наступних елементів: 1. Фокус на пацієнта. Курси паліативної допомоги мають на меті навчити лікарів розуміти потреби пацієнтів з невиліковними захворюваннями та надавати їм комплексну допомогу, яка покращить їхню якість життя. 2. Інтегративний підхід. Паліативна допомога є міждисциплінарною областю, яка вимагає від лікарів знань та навичок з різних медичних спеціальностей. Курси паліативної допомоги повинні забезпечити лікарям всебічну підготовку, яка дозволить їм надавати якісну паліативну допомогу пацієнтам. 3. Практична спрямованість. Курси паліативної допомоги повинні містити достатньо практичних занять, щоб лікарі могли набути навичок, необхідних для надання паліативної допомоги. 4. Особлива увага до психологічних та духовних аспектів паліативної допомоги. Пацієнти з невиліковними захворюваннями часто стикаються з такими проблемами, як біль, депресія, тривога та страх смерті. Лікарі, які надають паліативну допомогу, повинні бути готові до цих проблем і мати навички їх вирішення. 5. Освіта пацієнтів та їхніх сімей. Лікарі повинні вміти навчати пацієнтів та їхніх сімей про паліативну допомогу, щоб вони могли приймати обґрунтовані рішення про лікування та догляд. 6. Взаємодія з іншими фахівцями. Паліативна допомога вимагає від лікарів тісної співпраці з іншими фахівцями, такими як медичні сестри, соціальні працівники, психологи та священнослужителі. Курси паліативної допомоги повинні навчити лікарів, як ефективно взаємодіяти з цими фахівцями.

В результаті проведеного циклу тематичного удосконалення лікарів "Паліативна допомога в практиці внутрішньої медицини" курсанти мають володіти знаннями щодо: особливостей організації паліативної допомоги з важкохворими та невиліковними особами; сутність та принципи паліативної допомоги з важкохворими та невиліковними особами;

змісту методів та форм паліативної допомоги з важкохворими та невиліковними особами; ролі та функції різних медичних інституцій та кваліфікаційних характеристик медичного працівника, який реалізує завдання у сфері паліативної допомоги; уміння та навички самостійної роботи у сфері паліативної допомоги; вибору та застосуванні адекватних та ефективних методів та форм у роботі з важкохворими та невиліковними особами; налагодження взаємодії та партнерства з організаціями, що здійснюють соціальну роботу у сфері паліативної допомоги; аналізу дій фахівців, які займаються у сфері паліативної допомоги.

ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕО-МАТЕРІАЛІВ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЯК СПОСІБ БЕЗПЕРЕРВНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗНАНЬ

Капіцький Р.І., Гарвасюк О.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Навчання, яке здійснюється з використанням сучасних симуляційних технологій має бути обов'язковою складовою практично-орієнтованого процесу на додипломному етапі загально-лікарської підготовки. Адже, відомо, що лікар в ургентній ситуації не має права на помилку, від нього вимагається швидка та результативна реакція на стан хворого. Проблема виникає не легка для швидкого її вирішення тому, що лікар повинен володіти досвідом задля належного рівня професійної підготовки. В цьому аспекті викладацькому складу закладів вищої освіти приходять на допомогу та озброєння можливості симуляційної медицини, де можна відточувати свою майстерність безкінечно.

Основна частина. При викладанні предмету «патоморфологія» або «секційного курсу» у педагогічному процесі на ряду із застосуванням сучасних методів візуалізації навчального матеріалу – ментальних карт, інтерактивних плакатів, скрайбінгу, можна застосовувати відеоуроки або фрагменти відеоматеріалів. В період з березня 2021 року, коли був запроваджений карантин по пандемії Covid, такі відео-методичні матеріали знайшли своє застосування в дистанційній формі освіти. Прийнято студентів третього курсу знайомити із роботою секційної зали, прозекторської чи патологоанатомічної лабораторії. В період дистанційної форми освіти чи за інших обставин відеоматеріали допоможуть студенту глибше пізнати предмет. Відеоматеріал дає викладачу можливість самостійно визначити спосіб демонстрації запису. Наприклад, повністю продемонструвати забір